

nájemní, poněvadž vstoupila v nájemní poměr po zemřelé Terezii V-ové. Soud první stolice zamítl návrh Terezie V-ové. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by vyčkaje pravomoci znovu ve věci jednal a rozhodl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Jest pravda, že podle §u 6 (1) zákona čís. sb. 48/25 po smrti nájemníkově vstupují v nájemní smlouvu jeho dědicové, kteří, nemajíce vlastního bytu, bydlili v jeho bytě v době jeho smrti, a lze připustiti, že, když zákon rozdílů ve směru tom nečiní, vztahuje se tento předpis i na dědice ze závěti. Než, nehledíc k tomu, že navrhovatelka netvrdila, že nemá vlastního bytu a že v době zůstavitelčiny smrti bydlila v bytě, jenž má býti vyklizen, nelze exekuci právoplatně povolené odporovati pouhým návrhem na odvolání výkonu, nýbrž bylo na navrhovatelce, pakli tomu chtěla zabrániti, by exekuce proti ní nebyla vykonána, by žalobou domáhala se výroku, že exekuce, o niž jde, prohlašuje se za nepřipustnou, pokud se týče, že exekuční titul vůči ní jest bezúčinným a nevykonatelným (§ 39 čís. 5 ex. ř. a obdoba §u 568 c. ř. s.), při čemž bude jí zůstaveno, spojití s touto žalobou návrh na odložení exekuce podle §u 42 čís. 5 ex. ř. Nepochybil proto první soud, když návrh na odvolání vyklizovacího úkonu zamítl, a nebylo vůbec třeba zjišťovati, zda navrhovatelka byla u povinné v podnájmu, zejména, když navrhovatelka v exekučním řízení vystoupila jako dědička povinné strany, tedy jménem pozůstalosti, a když mezi stranami nebylo sporno, že podnájemnicí povinné a zatím zemřelé Terezie V-ové nebyla.

Čís. 5908.

Nelze povolití exekuci podle §u 325 ex. ř. zabavením a příkázáním k vybrání nároku dlužníka (vlastníka nemovitosti) proti třetí osobě na vydání vyhotovení výměru o povolení poznámky pořadí pro zamýšlenou zápůjčku.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1926, R I 258/26.)

Exekuci zabavením a příkázáním k vybrání nároku dlužníka proti jeho právnímu zástupci na vydání vyhotovení výměru o povolení poznámky pořadí pro zamýšlenou zápůjčku soud první stolice povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Třebas soudce, povolující exekuci, nemá zkoumati, zda jest tu nárok, jenž má býti zabaven, aniž vyšetřovati hodnotu tohoto nároku, přece jest mu zkoumati, zda movitost, na jejíž vydání se exekuce vztahuje, má vůbec nějakou hodnotu. Poznámka pořadí opravňuje pouze vlastníka nemovitosti, obtížiti nemovitost zápůjčkou v tomto pořadí; jiná osoba nemůže ohledně pořadí činiti opatření. Jest tudíž výměr, jež soud podle §u 54 ex. ř. vydává pouze v jednom vyhotovení, pro jinou osobu než vlastníka nemovitosti bezcenným a nemůže proto nárok na vydání to-

hoto výměru býti předmětem exekuce. Z téhož důvodu jest tu nepřipustnou i exekuce podle §u 331 ex. ř., ježto se nejedná o exekuci na majetkové právo.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Navržená exekuce podle §u 325 ex. ř. zabavením a přikázáním k vybrání nároku povinného proti jeho právnímu zástupci na vydání vyhotovení výměru o povolení poznámky pořadí pro zamýšlenou zápůjčku 800.000 Kč směřuje, jak již ze samého návrhu vyplývalo a rekurent přiznává v dovolacím rekursu, k tomu, by bylo povinnému zabráněno zatížití zamýšlenou zápůjčkou nemovitosti v poznamenaném pořadí. Podle toho nejde o exekuci k vydobytí vymáhané peněžité pohledávky zpeněžením nároku povinného pokud se týče zpeněžením oné listiny, nejde tudíž o exekuci podle §u 325 ex. ř. a byl-li návrh na exekuci zamítnut, stalo se tak již z tohoto důvodu právem. Rekurent oklikou domáhá se vydání listiny, ale exekuční titul na toto plnění nezní. Podle §u 7 ex. ř. nelze v takovém případě exekuci povolití. Rekursní soud zamítl návrh na exekuci proto, že listina, o kterou jde, není, jak zákon při nároku na vydání věci vyhledává, zpeněžitelná. I v tom jest rekursnímu soudu přisvědčiti a to proto, že v poznamenaném pořadí nelze vložití než zastavní právo smluvní (srov. judikát ze dne 11. prosince 1923 prev. 1504/23 sb. n. s. čís. 3266).

Čís. 5909.

Platnosti zápůjčky, již sjednala jako dlužnice (obecní) spořitelna v Čechách, není na závadu, že dluhopis byl podepsán pouze dvěma členy ředitelství, ač stanovy předpisovaly podpis tří členů, pak-li dluhopisy nebyly jediným důkazem o poskytnutí a přijetí zápůjček. Není závady, by zápůjčky (válečné půjčky) nebyly odhlasovány spořitelním výborem písemně, pak-li toho stanovy nezakazují. Zásad o závazcích obcí nelze použítí na obecní spořitelny.

Vzhledem k stanovám spořitelny vyhražena jsou výboru spořitelny usnesení všeobecné povahy o použití vkladů a vlastního jmění, kdežto jednotlivé obchody příslušejí ředitelstvu.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1926, Rv I 1680/25).

Žalobě eráru (bankovního úřadu ministerstva financí) proti (obecní) spořitelně v Ž. v Čechách o zaplacení zápůjček na lombard válečných půjček bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Ze všech dřívějších obran proti žalobnímu nároku drží dovolání, opřené o dovolací důvod čís. 4 §u 503 c. ř. s., již jenom jednu, totiž že z dvanácti zažalovaných dlužních úpisů jsou čtyři úpisy, znějící úhrnem